

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.11.2008
KOM(2008) 718 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**om et forslag til rådeforordning om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på
at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om et forslag til rådeforordning om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik

1. INDLEDNING OG BAGGRUND

Den europæiske politik for fiskerikontrol spiller en central rolle i den fælles fiskeripolitik, fordi fiskeripolitikken kun er troværdig, hvis den gennemføres på en effektiv måde. Der er gennemført reformer af kontrolpolitikken, især i 1993, hvor den gældende forordning blev udstedt, derpå i 1998, hvor der blev indført fiskeriindsatskontrol, og endelig i 2002, hvor det som led i reformen af den fælles fiskeripolitik blev muligt at præcisere ansvarsfordelingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne, at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne og at indlede arbejdet med at få etableret et EF-fiskerikontrolagentur.

Trods visse fremskridt er der almindelig enighed om, at der stadig er en del mangler ved den fælles fiskeripolitik generelt, bl.a. overfiskning på grund af overkapacitet i EF-fiskerflåden, og især ved dens kontrolpolitik.

For at afhjælpe sådanne mangler har Kommissionen truffet en række foranstaltninger, bl.a. flådeomstruktureringspakken i juli 2007 og den nyligt vedtagne reform af fiskerikontrollen med henblik på at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-forordningen). Kommissionen har også indledt debatten om, hvilke ændringer der skal foretages i den fælles fiskeripolitik fra 2012 og frem. På mellemlangt sigt skulle reformen af kontrolordningen for den fælles fiskeripolitik markant forbedre effektiviteten i fiskeriforvaltningen i Fællesskabet.

Den kontrolordning, der blev indført i 2002, har alvorlige mangler, som kan rejse tvivl om, hvor effektiv ordningen generelt er. Som både Europa-Kommissionen¹ og Den Europæiske Revisionsret² har påpeget, er den nuværende kontrolordning utilstrækkelig, dyr og kompliceret og giver ikke de ønskede resultater. Manglerne ved kontrolordningen indvirker negativt på gennemførelsen af andre dele af den fælles fiskeripolitik og forhindrer, at foranstaltningerne til bevarelses- og indsatsforvaltning giver de ønskede resultater. Kontrolmanglerne er medvirkende til, at den fælles fiskeripolitik ikke fungerer, som den skal, og tilsyneladende ikke kan nå sit grundlæggende mål. Selv om der har været ført en fælles fiskeripolitik i mange år, giver ressourcetilstanden i EF-farvandene fortsat anledning til bekymring, idet en række bestande udnyttes ud over det bæredygtige. En fortsat mangelfuld kontrolpolitik vil få alvorlige konsekvenser for fiskeressourcerne, fiskerierhvervet og de fiskeriafhængige regioner fremover. På denne baggrund foreslår Kommissionen en omfattende reform af den fælles fiskeripolitiks kontrolordning, hvor manglerne afhjælpes og procedurerne moderniseres.

Den nye kontrolforordning skal gælde for alt fiskeri og alle fiskerirelaterede aktiviteter i EF-farvande og i medlemsstaterne samt for EF-fiskerfartøjers aktiviteter uden for EF-farvande.

¹ KOM(2007) 167.

² Særberetning nr. 7/2007.

Den skal supplere IUU-forordningen og forordningen om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande. Den sikrer, at der ikke diskrimineres mellem EF-statsborgere og tredjelandstatsborgere. De tre ovennævnte forordninger udgør de nye rammebestemmelser for kontrol.

I denne meddelelse beskrives den nuværende situation og de udfordringer, vi står over for, samt hovedelementerne i den nye kontrolstrategi, ligesom de foreslåede foranstaltninger skitseres deri.

1.1. Den nuværende situation

Der er konstateret en række væsentlige problemer i forbindelse med den måde, som kontrolpolitikken under den fælles fiskeripolitik anvendes på. Der drejer sig enten om mangler ved kontrolordningen som sådan eller strukturelle problemer og udfordringer i fiskeriet.

1.1.1. Revisionsrettens bemærkninger og henstillinger

Revisionsretten har for nylig foretaget en vurdering af kontrol-, inspektions- og sanktionsordningen under den fælles fiskeripolitik³. Ifølge Revisionsretten er den nuværende situation bl.a. kendetegnet ved, at regelsættet ikke er godt nok og at procedurerne er utilstrækkelige til, at der kan foretages udtømmende dataindsamling og afsløres uoverensstemmelser mellem de forskellige data. Desuden er de nationale inspektionsordninger utilstrækkelige til at forhindre og afsløre overtrædelser, og indbyrdes forskelle mellem ordningerne gør, at inspektionstrykket bliver for lavt, og at inspektionsarbejdet ikke bliver optimalt. Kommissionen kan under de nuværende omstændigheder og på grund af sin begrænsede kompetence ikke systematisk afsløre fejl og uregelmæssigheder i de data, som medlemsstaterne indsender, eller overvåge de nationale kontrolordninger og danne sig et endeligt indtryk af, hvor effektive ordningerne generelt er.

1.1.2. Forældede og usammenhængende kontrolprocedurer

EF-kontrolordningen er begrænset primært til kontrol af kvoteudnyttelse og tekniske foranstaltninger i fiskeriprocessen og forsømmer de øvrige aspekter ved den fælles fiskeripolitik, f.eks. transport og markeder. Der er opstået nye kontrolbehov, som ikke er omfattet af den nuværende ordning, især i forbindelse med fiskeriindsatsordninger og biologisk følsomme fiskeriområder. Hvis de store bestræbelser, der i de seneste år er gjort for at opnå bæredygtig udnyttelse og langsigtet forvaltning af bestande, skal bære frugt, er det nødvendigt at supplere dem med en omfattende og effektiv kontrolordning.

1.1.3. Overkapacitet

Kontrolordningens begrænsninger sættes endnu mere i relief af EF-fiskerflådens generelle og vedvarende overkapacitet. Dette strukturproblem er den egentlige årsag til, at fiskerflåderne er urentable, og er samtidig et incitament til ikke at overholde den fælles fiskeripolitiks regler. For mange fartøjer gælder det, at de kun kan drives rentabelt, hvis de fanger mere, end de har kvote til, og dermed altså gør sig skyldige i overfiskning. Der opstår en ond cirkel, hvor fiskerfartøjer overudnytter fiskebestande for at overleve økonomisk, og hvor det stigende økonomiske pres tvinger fartøjerne til at fange endnu mere i de efterfølgende år, mens de

³ Særberetning nr. 7/2007.

lovlige fiskerimuligheder og kvotetildelinger reduceres yderligere på grund af denne overudnyttelse. Ud over at det har alvorlige miljømæssige konsekvenser, resulterer det i lavere priser for lovligt fangede fisk, så det på kort sigt skader de fiskere, der fisker lovligt, og på langt sigt reducerer forsyningerne til markedet.

1.2. Årsager til overtrædelse af bestemmelserne

Der er allerede blevet nævnt en række årsager til, at der er opstået en kultur for misligholdelse af den fælles fiskeripolitik's regler, og disse årsager bærer også deres del af skylden for, at kontrolordningen ikke fungerer.

Bortset fra flådeoverkapaciteten skyldes den manglende overholdelse af bestemmelserne i fiskeriet især, at risikoen for at blive grebet i at overtræde bestemmelserne er temmelig ringe, fordi de nationale kontrolordninger er behæftet med alvorlige mangler. Endvidere er der markant forskel fra medlemsstat til medlemsstat på, hvor hyppigt der foretages kontroller og inspektioner, og hvor grundige disse er, og fiskerne skal derfor kunne håndtere uens procedurer og fremgangsmåder. Dette skaber usikkerhed og underminerer inspektionsrapporternes troværdighed, hvilket gør det vanskeligere systematisk at følge overtrædelser op med administrativ og retlig forfølgning. Desuden er der, selv om der er konstateret en overtrædelse, ingen garanti for, at overtræderen vil blive idømt sanktioner, fordi den nuværende sanktionsordning er utilstrækkelig og ikke afskrækkende nok.

En anden årsag til den manglende overholdelse af bestemmelserne skal søges i regelsættet for selve kontrolpolitikken og Kommissionens og medlemsstaternes respektive roller deri. Regelsættet er blevet ændret gentagne gange i de seneste år og er nu blevet alt for indviklet og er spredt over en lang række forordninger. Denne kompleksitet og inkohærens er gået ud over klarheden og retssikkerheden, hvilket gør det vanskeligt for medlemsstaterne og fiskerierhvervet at acceptere konceptet og overholde reglerne.

For det tredje er de kontrolmekanismer, som Kommissionen har til rådighed under den nuværende kontrolordning, begrænsede og ineffektive. Den fælles fiskeripolitik hører under Det Europæiske Fællesskabs enekompetence, og det er Fællesskabet der opstiller reglerne. Medlemsstaterne skal sørge for, at fiskere, forarbejdningsvirksomheder og sælgere overholder regelsættet. Det er derfor primært medlemsstaternes ansvar at sørge for effektiv kontrol, inspektion og håndhævelse af den fælles fiskeripolitik's regler. Kommissionen skal som traktatens vogter sørge for, at medlemsstaterne lever op til deres ansvar. Med henblik herpå overvåger den medlemsstaternes gennemførelse af den fælles fiskeripolitik. De midler, som Kommissionen har til rådighed til at sørge for, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser, kommer hovedsageligt i anvendelse, når EF-bestemmelserne overtrædes. Endvidere er procedurene i forbindelse med manglende overholdelse af forpligtelser langvarige, tunge og kun undtagelsesvis effektive.

2. MILJØMÆSSIGE OG SOCIOØKONOMISKE UDFORDRINGER

Manglerne ved den nuværende kontrolordning koster. Udbredt misligholdelse og gentagne overtrædelser af den fælles fiskeripolitik's regler har en lang række negative følger, idet det både giver alvorlige miljøskader på den marine biodiversitet og de marine økosystemer og har store økonomiske og sociale konsekvenser for EF's fiskerierhverv, herunder forarbejdnings- og afsætningsleddet.

Righoldige fiskebestande er grundlæggende et udtryk for et sundt miljø, og bestandene vil ikke kunne genoprettes helt, hvis den nuværende situation fortsætter. Tværtimod vil den fælles fiskeripolitik sandsynligvis fortsat være præget af overfiskeri, dvs. fiskeri ud over det maksimumsniveau, der er fastsat i lovgivningen, eller ud over det, som bestandene kan bære. Det øgede pres, som overfiskning medfører vil gå særligt hårdt ud over økosystemet, idet TAC'erne beregnes således, at de nøjagtigt svarer til den mængde, der kan fanges, uden at den pågældende bestand bringes i fare. Yderligere decimering som følge af ulovlige fangster underminerer denne kapacitet, og kan endog få konsekvenser for andre arter, der forekommer sammen med den bestand, der fiskes efter i IUU-fiskerier, hvorved økosystemet gøres endnu mere sårbart.

Hvis den nuværende situation fortsætter, vil de samlede fangstmængder blive endnu mindre, og de enkelte fisk vil have en lavere værdi, end når en bestand befiskes inden for bæredygtige grænser. Foruden det potentielle indkomsttab vil omkostningerne stige, fordi det konstant vil være nødvendigt at øge fiskeriindsatsen, så der kan fanges tilstrækkelige mængder til at skabe en indkomst. På grund af faldende lønninger og lav kapitalforrentning vil flere og flere fiskere blive tvunget til at forlade erhvervet, og arbejdsløsheden vil derfor stige i kystområderne, hvor der ofte er færre jobmuligheder end i andre områder.

På denne baggrund er der gode argumenter for hurtigst muligt at lave en gennemgribende reform af den fælles fiskeripolitiks kontrolordning.

3. EN NY KONTROLSTRATEGI: FORSLAG TIL REFORM AF DEN FÆLLES FISKERIPOLITIKS KONTROLPOLITIK

Det overordnede mål med den foreslåede reform er at få indført en global, integreret og ensartet politik for fiskerikontrol i EF-farvande og dermed sikre, at den fælles fiskeripolitik gennemføres effektivt. Den nye strategi bør generelt være baseret på forenkling, standardisering, større omkostningseffektivitet og lettelse af de administrative byrder. Forslaget indgår således i Kommissionens rullende forenklingsprogram under "Fællesskabets strategi til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer"⁴, eftersom det samler de kontrolbestemmelser, der i øjeblikket er spredt over en række overlappende og komplekse lovgivningstekster, i en enkelt retsakt. Dette vil bidrage til at rationalisere kontrolordningen.

3.1. En ny fælles strategi for kontrol og inspektion

I forslaget defineres det generelle koncept for inspektion af samtlige fangster i alle kædens led - på havet, i havn, ved transport og på markeder - ligesom der indføres harmoniserede inspektionsprocedurer for at sikre ensartethed i den nye kontrolordnings gennemførelse. Det første hovedsigte i den forbindelse er at få indført en strategi for systematisk risikoanalyse og et generelt sporbarhedssystem som grundlag for fiskerikontrol. I den nye strategi vil der blive gjort størst mulig brug af moderne teknologi. Især skal data automatiseres mest muligt og underkastes omfattende og systematisk krydskontrol med henblik på at identificere områder, hvor der er særlig stor risiko for uregelmæssigheder. På den måde vil kontrolressourcerne blive effektivt koncentreret om de områder, der udgør en risiko. Desuden vil anvendelsen af moderne teknologi lette den administrative byrde både for fiskere og myndigheder, især hvad angår forvaltning af kvoter, samtidig med at den giver et samlet overblik over

⁴ KOM(2005) 535.

fiskerisituationen næsten i realtid og på en omkostnings- og tidseffektiv måde. Med henblik herpå udvider man i forslaget brugen af det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem (FOS), det automatiserede identifikationssystem (AIS), det elektroniske indberetningssystem (EIS), fartøjssporingsystemet (VDS) og anden ny teknologi.

For at dække nye behov for kontrol af bestemte fiskerier vil der blive gennemført specifikke kontrolforanstaltninger for flerårige planer, beskyttede havområder og udsmid, ligesom der vil blive indført en permanent mekanisme for realtidslukning af fiskerier under medlemsstaternes ansvar. Eftersom indsatsbegrænsning får større og større betydning som et supplerende forvaltningsværktøj, vil kontrol af maskineffekt, f.eks. ved certificering, indgå som en integreret del af forslaget. Da rekreativt fiskeri har en stigende indflydelse på fiskebestandene og havmiljøet, indeholder forslaget kontrolforanstaltninger for dette fiskeri i form af registrering af fangster.

Kommissionen foreslår følgende foranstaltninger:

Fiskerikontrol baseret på systematisk risikoanalyse

Strategisk programmering, taktisk målretning og prøveudtagning

Anvendelse af moderne teknologier og omfattende datavalideringssystemer

Standardiserede og koordinerede inspektionsaktiviteter og procedurer på havet og på land (herunder transport og marked)

Indførelse af en omfattende sporingsordning

Specifikke kontrolforanstaltninger for flerårige planer, udsmid, beskyttede havområder og realtidslukning af fiskerier

Foranstaltninger til kontrol af rekreativt fiskeri.

3.2. Skabelse af en kultur for overholdelse af reglerne

Et vigtigt element i den foreslåede forordning er også at påvirke adfærden hos alle fiskeriaktører gennem hele cyklussen fra fangst til forarbejdning, distribution og afsætning. Overholdelse af politikkerne og reglerne bør ideelt set ikke kun opnås gennem overvågnings- og kontrolaktiviteter, men også ved at der skabes en generel overholdelseskultur, hvor alle parter i fiskerierhvervet forstår og accepterer, at det er i deres egen interesse på langt sigt at overholde reglerne.

Kommissionen ønsker at samle den fælles fiskeripolitiks kontrolforanstaltninger, som i øjeblikket er spredt over mange forskellige retsakter, for at forenkle og rationalisere regelsættet. Dette gøres ved at fastlægge kontrolprincipperne i selve forslaget og fastsætte de mere tekniske og detaljerede bestemmelser i gennemførelsesforordningerne. Herved opnås der en markant forbedring af reglerne for den fælles fiskeripolitik, som bliver både klarere og mere troværdige.

Hvis vi virkelig ønsker at sikre, at den fælles fiskeripolitiks regler anvendes ensartet og effektiv, er det desuden nødvendigt at fastsætte en ordning med harmoniserede administrative sanktioner, som står i forhold til overtrædelsen. Det overordnede princip i denne forbindelse må være, at sanktionerne skal fjerne enhver økonomisk gevinst ved at overtræde reglerne og være tilstrækkelig skrappe til at have afskrækkende virkning. Forslaget indeholder derfor for det første yderligere definitioner af alvorlige overtrædelser foruden dem, der allerede er

defineret i forslaget til Rådets forordning om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri⁵. For det andet fastsætter det minimums- og maksimumsbeløbene for de bøder, som fysiske eller juridiske personer kan pålægges. For det tredje indeholder forslaget et strafpointsystem for overtrædelser begået af indehavere af en fiskeritilladelse, som kan sammenlignes med de systemer, der findes i mange lande for overtrædelse af færdselsreglerne. Ved gentagne overtrædelser af den fælles fiskeripolitiks regler skal denne mekanisme kunne føre til en suspension af, eller hvis der er tale om særlig alvorlige overtrædelser, inddragelse af fiskeritilladelsen, idet der tages højde for princippet om, at sanktioner skal stå i forhold til overtrædelsens alvor.

Forslaget indeholder bestemmelser om samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes både på operationelt og administrativt niveau med henblik på at styrke kontrolforanstaltningerne såvel som procedurerne for opfølgning af overtrædelser. Reformen udvider medlemsstaternes muligheder for at inspicere hinandens fartøjer i alle EF-farvande. Kommissionen foreslår en ordning for systematisk udveksling af oplysninger om mulige overtrædelser enten på anmodning eller spontant.

Når det gælder de tekniske spørgsmål, bygger forslaget på moderne metoder for datatransmission og udveksling af oplysninger, både mellem medlemsstaterne indbyrdes og med Kommissionen og EF-Fiskerikontrolagenturet (CFCA). Ifølge forslaget skal medlemsstaterne fremover lagre alle relevante oplysninger og kontroldata på et officielt nationalt websted, og disse oplysninger vil afhængigt af deres indhold enten blive gemt på en offentligt tilgængelig del af webstedet eller en sikker del, som Kommissionen, EF-Fiskerikontrolagenturet og de øvrige medlemsstater har fjernadgang til. Hermed bliver det meget lettere og hurtige for de embedsmænd, der arbejder med kontrolordningen, at få adgang til oplysninger samtidig med, at kravene om fortrolighed og beskyttelse af personoplysninger overholdes.

For at forbedre samarbejdet er det også nødvendigt at justere EF-Fiskerikontrolagenturets mandat. Fiskerikontrolagenturet trådte i funktion i 2007 og har indtil nu ikke haft nogen egentlige beføjelser, hvad angår kontrol og håndhævelse af den fælles fiskeripolitiks regler. Dets fremtidige mandat kommer derfor til at omfatte revision og inspektion af de nationale kontrolordninger, og dets opgaver bliver udvidet til at omfatte tilrettelæggelse af det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne omfattende kontrol og inspektion i alle led herunder detailhandelen. Agenturet vil desuden kunne bistå medlemsstaterne med at forbedre deres kontrolordninger. I dette øjemed vil det få beføjelser til at gennemføre risikoanalyser og verificering af kontroldata. Agenturet vil desuden få beføjelser til at oprette en beredskabsenhed, hvis der konstateres en alvorlig risiko for den fælles fiskeripolitik, som ikke vil kunne håndteres på betryggende vis på anden måde. Det vil også spille en central rolle i oprettelsen af et integreret EF-havovervågningsnet ved at stille sine oplysninger til rådighed for de øvrige EF-institutioner og organer.

Kommissionen foreslår følgende:

Forenkling og rationalisering af regelsættet

Indførelse af harmoniserede sanktioner med afskrækkende virkning (inklusive et strafpointsystem)

Forbedring af samarbejdet mellem medlemsstaterne indbyrdes og med Kommissionen

⁵ KOM(2007) 602.

3.3. Effektiv anvendelse af den fælles fiskeripolitikens regler

Reformen tager også sigte på at præcisere medlemsstaternes, Kommissionens og EF-Fiskerikontrolagenturets roller og ansvar. Dette er vigtigt for at kunne rationalisere procedurerne, undgå overlapninger og sikre, at Kommissionen holder sig til sin centrale opgave, som er at kontrollere og verificere medlemsstaternes gennemførelse af den fælles fiskeripolitikens regler, uden at den skal træffe detaljebeslutninger. Desuden skal Kommissionens kapacitet til at sikre, at medlemsstaterne overholder EU-lovgivningen, styrkes. Kommissionen skal kunne gribe effektivt ind i forhold til situationens alvor i tilfælde, hvor mangler i nogle medlemsstater risikerer at svække den ensartede anvendelse af den fælles fiskeripolitikens regler.

Kommissionens kontrollører får samme beføjelser som medlemsstaternes kontrollører. De vil foruden planlagte inspektioner kunne foretage inspektioner på eget initiativ uden at meddele det på forhånd. Navnlig i tilfælde, hvor der er grund til at tro, at anvendelsen af den fælles fiskeripolitikens regler er behæftet med uregelmæssigheder, er det hensigten, at Kommissionen skal kunne gennemføre uafhængige inspektioner og revisioner af medlemsstaternes kontrolordninger.

Som opfølgning på sådanne foranstaltninger vil medlemsstaterne, hvis der er konstateret mangler, få mulighed for at rette op på disse mangler og uregelmæssigheder. Kommissionen kan med henblik herpå i samarbejde med den pågældende medlemsstat iværksætte en specifik handlingsplan for at klarlægge, hvilke foranstaltninger der bør træffes for at rette op på situationen.

Hvis der er tydelige tegn på, at en medlemsstat ikke træffer de fornødne foranstaltninger, når fiskerimulighederne er udtømt, og dette kan medføre en alvorlig trussel for bevarelsen af ressourcerne, kan Kommissionen på eget initiativ lukke det pågældende fiskeri efter konsultationer med den berørte medlemsstat.

Endelig vil der med reformen blive indført effektive foranstaltninger, der skal sætte Kommissionen i stand til at sikre, at medlemsstaterne overholder reglerne i den fælles fiskeripolitik. Er der tale om utilstrækkelig forvaltning, vil der kunne træffes finansielle foranstaltninger, som f.eks. inddragelse af støtten fra Den Europæiske Fiskerifond eller Fællesskabets bidrag til medlemsstaternes kontroludgifter. Har en medlemsstat overskredet sin kvote, skal Kommissionen desuden have beføjelse til at trække de mængder, der er fisket for meget, fra den pågældende medlemsstats årlige kvote for de følgende år, idet den anvender en multiplikationsfaktor med afskrækkende virkning, eller til at afvise overførsel eller udveksling af kvoter. Som afslutning gives en oversigt over de hasteforanstaltninger, der kan træffes, hvis der opstår en situation, som i alvorlig grad truer bevarelsen af ressourcerne. Der er f.eks. tale om suspension af fiskeriaktiviteterne eller forbud mod at lande eller bringe fisk eller fiskevarer i omsætning.

Kommissionen foreslår følgende:

Omdefinering og styrkelse af Kommissionens og dens kontrollørers beføjelser

Handlingsplaner for medlemsstater, der ikke opfylder reglerne, for at forbedre deres anvendelse af den fælles fiskeripolitikens regler

Udvidelse af Kommissionens muligheder for at lukke fiskerier

Mulighed for at træffe finansielle foranstaltninger over for medlemsstater, hvis forvaltning er utilstrækkelig

Større fleksibilitet for Kommissionen, når det gælder nedsættelse af kvoter og afvisning af overførsel og udveksling af kvoter i tilfælde af utilstrækkelig forvaltning.

En række hasteforanstaltninger.

4. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

Under forberedelsen af forslaget blev der gennemført en omfattende høring af medlemsstaterne og de forskellige interesseparter for at få deres mening om nødvendigheden af en reform. Spørgsmålet blev drøftet på et møde med medlemsstaternes fiskeriansvarlige den 15. januar 2008 og på et uformelt møde med fiskeriministre den 18. februar 2008. Generelt set støtter medlemsstaterne Kommissionens analyse af den nuværende situation og behovet for gennemgribende ændringer. Repræsentanter for de regionale rådgivende råd og Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur (ACFA) er hørt i forbindelse med et endagsseminar den 10. april 2008. Desuden blev der i februar, april og maj 2008 afholdt en række møder med deltagelse af medlemsstaternes fiskerikontrol eksperter.

I perioden februar-maj 2008 blev der afholdt en internethøring for at inddrage offentligheden og give alle interesseparter mulighed for at bidrage til drøftelserne, navnlig for at vurdere virkningen af en reform på aktørerne og forvaltningerne. Der blev modtaget 25 bidrag fra en bred vifte af interesseparter, bl.a. fra sammenslutninger fra industrisektoren, fiskeriet, produktionssektoren, sektoren for fiskerikontrolteknologi, ikke-statslige organisationer og enkeltpersoner. Deltagerne gav udtryk for bred tilslutning til Kommissionens initiativ og de vigtigste mål deri, og mange bidrog med værdifulde og innovative forslag. Alle mente, at der var behov for en reform af kontrolordningen, og bekræftede, at de mål, som Kommissionen havde fremsat i høringsdokumentet, afspejlede de væsentligste spørgsmål i den generelle vurdering af reformen.

5. FORVENTEDE VIRKNINGER AF REFORMEN OG TIDSRAMME

Med den foreslåede reform vil der blive skabt en global og integreret kontrolordning for den fælles fiskeripolitik, som vil omfatte alle kontrolaspekter fra båd til bord. Den vil ikke blot resultere i mere standardiserede nationale kontrolprocedurer og forbedre kontrolkapaciteten og forvaltningen af fiskeressourcerne, men vil også medføre visse nødvendige strukturtilpasninger af Fællesskabets fiskerflåder, således at de på langt sigt bedre vil kunne indrette sig på de lovligt fastsatte fiskerimuligheder. Dermed kan der skabes lige vilkår i hele Fællesskabet, hvilket både medlemsstaterne og fiskerisektoren har udtrykt ønsker om. Eftersom den nye kontrolordning vil bidrage til at sikre, at der kun fanges lovlige fisk, vil manglen på kvoter som følge af markeds kræfterne medføre en koncentration af flåden, indtil den når et niveau, hvor de fartøjer og aktører, der er tilbage, kan ernære sig på grundlag af de lovlige fiskerimuligheder. Den onde cirkel, hvor fartøjer er nødt til at overskride kvoterne for at kunne overleve økonomisk, som beskrevet ovenfor, vil blive brudt. Tilpasningen af fiskerflåden vil på langt sigt også bidrage til at sænke udgifterne til kontrol og overvågning, fordi sandsynligheden for overtrædelser vil være mindre, når fiskerflåden kan skabe tilstrækkelige indkomster på basis af de lovlige fangster.

Da den nye kontrolordning slækker på rapporteringskravene for fiskerierhvervet og for kontrolmyndighederne, vil den desuden lette den administrative byrde betydeligt for fiskeriet og forvaltningerne. Ligeledes vil den forenkle og forbedre medlemsstaternes dataforvaltning, fordi den i stor udstrækning vil være baseret på elektroniske systemer.

Mindre omfattende fiskeri inden for grænserne af de samlede tilladte fangstmængder vil give betydelige miljøfordele, fordi der vil være mindre pres på bestandene. Når bestandene genoprettes og vokser, vil aldersfordelingen ændre sig, således at de fisk, der fanges, er ældre. Da Kommissionen får beføjelser til at sætte hurtigere og mere effektivt ind over for overtrædelser, navnlig kvoteoverskridelser, vil sandsynligheden for, at miljøet kommer til at lide som følge af uansvarligt fiskeri, blive mindre. Som sidegevinst vil videnskaben få mere pålidelige oplysninger inden for en meget kortere tidsfrist og dermed kunne yde bedre rådgivning, hvilket betyder, at der hurtigere kan træffes velfunderede forvaltningsbeslutninger. Som følge heraf vil biomassen vokse, hvilket fører til bedre og flere fiskerimuligheder på mellemlangt sigt. Den nye globale kontrolordning skulle således give både miljømæssige og økonomiske fordele. Disse generelle fordele vil sandsynligvis også indvirke positivt på beskæftigelsen, navnlig i forarbejdningssektoren og de tilknyttede sektorer. Dette vil bidrage til at genoprette interesseparternes og offentlighedens tillid til den fælles fiskeripolitik.

6. KONKLUSION

De seneste årtiers konstante overfiskning og manglende overholdelse af den fælles fiskeripolitiks regler har resulteret i en dramatisk situation med nedsfiskede bestande og dårlige økonomiske resultater i sektoren. Både medlemsstaterne og fiskerierhvervet har erkendt de nuværende problemer, der skyldes manglende overholdelse af reglerne, den skade, dette har forvoldt fiskebestandene, og den manglende økonomiske og sociale stabilitet, og begge parter går ind for en reform af kontrolordningen. Selvom reformen kræver visse strukturalpasninger i de første år efter indførelsen af de nye regler, vil resultatet være en mere effektiv fiskeristruktur på langt sigt. Det faktum, at kontrolordningens bestemmelser bliver mere utvetydige og konsekvente, og at de forskellige parter roller præciseres og standardiseres, øger gennemsækeligheden. Hermed kan der blandt aktørerne i fiskerierhvervet og forbrugerne skabes den opbakning og tillid, der skal til for at få den fælles fiskeripolitik til at fungere godt. Større tillid til den fælles fiskeripolitik som sådan i offentligheden vil indvirke på forbrugernes adfærd og tillid, eftersom de i højere grad vil være overbeviste om, at de køber bæredygtige produkter.

Det kan således konkluderes, at der med en global og sammenhængende kontrol- og inspektionsordning kan opnås betydelige fordele på alle niveauer, både for miljøet og for de berørte parter. En sådan ordning vil sikre lige vilkår i hele Fællesskabet. Kommissionen opfordrer derfor Rådet og Europa-Parlamentet til at støtte det forslag til reform, som er fremlagt i denne meddelelse. Desuden opfordrer Kommissionen EU-institutionerne og de berørte parter til at tilslutte sig Kommissionens bestræbelser på at overvinde denne udfordring.